

Књига пророка Данила - сто четрдесет пети број

Тумачење библијског пророштва и савремених догађаја: једно гледиште о модерној политици и религијској симболици

Jeff Pippenger
2024-03-19

Религија вокизма (Содом) и политика комунизма (Египат) подигле су се када је најбогатији председник објавио своју намеру да се кандидује за председника 2015. године, а након што је дао своје политичко сведочанство, био је убијен 2020. године. Папа је пророчки био убијен 1798. године, након што је дао своје сатанско сведочанство током три и по пророчка дана. Ипак, Божја пророчка Реч показује да папа односи превагу у свом рату са аждајом.

Сине човечји, окрени лице своје против Фараона, цара Мисирског, и пророкуј против њега и против свега Мисира; говори и реци: Овако вели Господ Бог: Ево, ја сам против тебе, Фараоне, царе Мисирски, велика немани што лежи усред река својих, која говори: Моја је река, и ја сам је себи начинио. Језекиљ 29:2, 3.

Египат је велики змај, а фараонов атеизам предображавао је атеизам Француске револуције и глобализам двадесет првог века. Тај глобализам, у оквирима звери из земље двадесет првог века, представљен је Демократском странком. Језекиљ показује да је Бог против Египта, а даље у том поглављу Језекиљ показује да ће Бог предати Египат цару са севера, који је у том одломку означен као Навуходоносор, и који представља лажног цара са севера последњих дана. Тај лажни цар са севера јесте папство, а Бог преко Језекиља показује да ће Бог предати Египат цару са севера за службу коју је Навуходоносор пружио као штап Његовог карања. Он показује да ће Египат предати папи у раздобљу када стиже позни дажд.

И догоди се двадесет и седме године, у првом месецу, првога дана у месецу, да ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, Навуходоносор, цар вавилонски, зададе својој војсци велику службу против Тира; свака глава оћелаве, и свако раме оголе; али ни он ни његова војска не добише плате од Тира за службу којом му је служио против њега. Зато овако вели Господ Господ: Ево, даћу земљу египатску Навуходоносору, цару вавилонском; и он ће однети њено мноштво, и узеће њен плен, и узеће њен грабеж; и то ће бити плата његовој војсци. Дао сам му земљу египатску за труд којим је служио против њега, јер су радили за мене, говори Господ Господ. У тај дан учинићу да изникне рог дому Израилеву, и даћу ти отварање уста усред њих; и познаће да сам ја Господ. Језекиљ 29:17–21.

„Дан“ у који Бог чини да „изникне рог дому Израилеву“ јесте 11. септембар 2001. године, када је позна киша почела да ромиња. У то време Господ је подигао стражаре говорећи: „слушајте звук трубе“ трећег тешко, јер је тиме означио да ће Бог „дати ти отварање уста усред њих“. Израз „усред“ означава временско раздобље између ромињања позне кише, које

је започело 11. септембра 2001. године, и које се завршава при недељном закону, када се Свети Дух излива без мере. У средини (усред) та два путоказа, два сведока, или два рога, даваће своје сведочанство, док обојица не буду убијена на улици 2020. године.

Пре него што су били побијени, дали су своје сведочанство, а пошто су били побијени, оживели су као осми, који је од седморице. Били су побијени змајевом силом атеизма (Египат) и неморала (Содом). За службу коју су учинили Богу, Он им је обећао да ће им дати Египат као њихову награду. Када цар са севера освоји славну земљу Сједињених Америчких Држава у четрдесет и првом стиху једанаесте главе Данила, тада узима и Египат, јер му је то плата за службу учињену у промислитељском делу Божјем.

Асирче, штап гнева мојега, и палица у руци њиховој јесте моје негодовање. Послаћу га на народ лицемеран, и наредићу му против народа гнева мојега, да плени плен и граби грабеж, и да их погази као блато на улицама. Исаија 10:5, 6.

Асирац је северни цар, који представља папство, лажног цара севера у последњим данима. Асирија и Вавилон били су употребљени да изврше суд над Израиљем, и над северним и над јужним царством, због њихове непрестане побуне.

„Тако би Израиљ одведен из своје земље у Асирију“, „јер не послушаше глас Господа Бога својега, него преступише Његов завет, и све што заповеди Мојсије, слуга Господњи.“ 2. Царевима 17:7, 11, 14–16, 20, 23; 18:12.

„У страшним судовима који су били извршени над десет племена Господ је имао мудру и милостиву намеру. Оно што више није могао да учини преко њих у земљи њихових отаца, настојао је да оствари расејавањем међу незнабошце. Његов план за спасење свих који би изабрали да искористе опроштај кроз Спаситеља људског рода морао је још да се испуни; и кроз невоље које су биле допуштене Израелу, Он је припремао пут да се Његова слава открије народима земље. Нису сви који су били одведени у ропство били непокајани. Међу њима је било оних који су остали верни Богу, а и других који су се понизили пред Њим. Преко њих, „синова Бога живог“ (Осија 1:10), Он ће довести мноштва у асирском царству до познања особина Свога карактера и добротности Свога закона.“ Пророци и цареви, 292.

Господ је употребио северне царева као оруђе Свога суда, а начело у Библији којим се руководио према тим северним царевима било је да им је требало платити за извршене услуге.

И у тој истој кући останите, једући и пијући оно што вам дају; јер је посленик достојан своје плате. Не прелазите из куће у кућу. Лука 10:7.

Господ користи папство да казни Сједињене Државе када оне на скоронаступајућем недељном закону испуне чашу свога времена провере, а Његова накнада јесте то што Египат даје папству за извршене услуге. Божја пророчка Реч јасно показује да је Египат дат папству, а стихови четрдесет два и три, из једанаесте главе Данила, потврђују ту чињеницу. Папина накнада за извршене услуге јесте то што он постаје глава коју десет царева уздижу и

која влада над светском иконом звери.

Трамп преовладава над змајским силама, јер је он осма глава, која је од седам, у време иконе звери у Сједињеним Државама. Сада се дешава слом Демократске странке, змајске силе која је убила Трампа 2020. године. Божја Реч никада не изневерава. „Кап која прелива чашу“ за Демократску странку јесте лажни пророк ислама. Напад од 7. октобра 2023. године поставио је клин унутар њене базе подршке, што се може приписати једино улози ислама у разгневујућем и узнемиравајућем народу. То ће бити праћено даљим нападима, који ће произвести још веће поделе, док ће истовремено ујединити један слој грађана звери из земље, који препознају безумље бујице незаконите имиграције коју су ослободиле силе змаја. То ће такође произвести економску кризу, мада је та криза већ овде.

„А тада ће велики варалица уверити људе да они који служе Богу изазивају ова зла. Слој оних који су навукли незадовољство Неба свалиће све своје невоље на оне чија је послушност Божјим заповестима стални укор преступницима. Биће објављено да људи вређају Бога кршењем недељне суботе; да је тај грех донео несреће које неће престати док се строго не наметне светковање недеље; и да су они који износе захтеве четврте заповести, рушећи тиме поштовање према недељи, смутљивци у народу, који спречавају његово враћање у божанску наклоност и временски напредак. Тако ће се поновити оптужба некада изнета против Божјег слуге, и то на подједнако добро утврђеним основама: ‘And it came to pass, when Ahab saw Elijah, that Ahab said unto him, Art thou he that troubleth Israel? And he answered, I have not troubled Israel; but thou, and thy father’s house, in that ye have forsaken the commandments of the Lord, and thou hast followed Baalim.’ 1 Kings 18:17, 18. Како се гнев народа буде распаљивао лажним оптужбама, они ће према Божјим весницима поступати веома слично ономе како је отпаднички Израил поступао према Илији.” Велика борба, 590.

Они који држе суботу биће означени као разлог што су „божанска наклоност и временски просперитет“ уклоњени. Описујући овај период који је непосредно пред нама, она упућује на Илију и његово суочавање са Ахавом. Њихове међусобне оптужбе једнога против другог одиграле су се пред гором Кармил. Временски просперитет и божанска наклоност бивају уклоњени све тежим судовима, пре недељног закона који ускоро долази. Управо наведени одломак односи се на низ догађаја који се збивају током времена испита недељног закона, али постоје два времена испита. Испит у погледу иконе звери, који се одиграва у оквирима Сједињених Држава, потом се понавља у читавом свету. Сви догађаји описани у том одломку налазе пророчко испуњење у историји која води ка недељном закону који ускоро долази, и у историји светске кризе недељног закона која након тога следи.

Први пасус деветог тома Сведочанстава, који почиње на једанаестој страници, те тако означава ДЕВЕТ-ЈЕДАНАЕСТ, гласи: „Живимо у времену краја. Знаци времена, који се брзо испуњавају, објављују да је Христов долазак близу, на вратима. Дани у којима живимо свечани су и значајни. Дух Божји се постепено, али сигурно, повлачи са земље. Зла и судови већ падају на презрителие благодати Божје. Несреће на копну и мору, нестабилно стање друштва, узбуне због рата, злокобни су знаци. Они наговештавају догађаје који се

приближавају и који су од највеће важности.” Како се излагање наставља, налазимо на четрнаестој страници: „Нема много оних, чак ни међу просветним радницима и државницима, који схватају узроке што леже у основи садашњег стања друштва. Они који држе узде власти нису у стању да реше проблем моралне покварености, сиромаштва, беде и све већег криминала. Узалуд се боре да пословање поставе на сигурнију основу. Када би људи посвећивали већу пажњу учењу Божје речи, нашли би решење за проблеме који их збуњују.”

„Свето писмо описује стање света непосредно пре другог Христовог доласка. О људима који пљачком и изнудом нагомилавају велико богатство написано је: ‘Сабрасте себи благо за последње дане. Гле, виче плата посленика који су пожњели њиве ваше, а коју сте им ви закинули преваром; и вапаји жетелаца дођоше до ушију Господа Саваота. Живели сте на земљи у уживањима и раскоши; утовили сте срца своја као на дан клања. Осудили сте, убили праведника; и он вам се не противи.’ Јаков 5:3–6.“

У последњим данима људи „узалуд настоје да пословне подухвате поставе на сигурнију основу.“ Демократе, њихова пропагандна машинерија и глобалистички банкарски узалуд се муче, и лажу о стварној финансијској стабилности за коју тврде да ју је Бајденова администрација постигла. Један од симбола „света непосредно пре Христовог другог доласка“ јесу „људи који су пљачком и изнудом“ „нагомили велика богатства.“ Три стиха који претходе стиховима из Јаковљеве посланице, које је сестра Вајт навела, гласе:

Ходите сада, ви богаташи, плачите и ридајте због невоља које ће доћи на вас. Ваше богатство је иструлело, и ваше хаљине изјели су мољци. Ваше злато и сребро зарђало је; и рђа њихова биће сведочанство против вас, и изјешће ваше тело као огањ. Нагомили сте себи благо за последње дане. Јаков 5:1–3.

Пророчка одлика „последњих дана“ јесте време у коме постоје људи који су препознати по свом задивљујућем богатству, које је било стечено преваром. Ти људи су свакога дана у вестима. То време је дошло. У том времену богатство тих светских банкара и милијардера представљено је као злато и сребро, које зарђава. Сребро и злато не рђају, те Свето писмо указује на нешто потпуно неочекивано што се догађа са богатством богатих људи у последњим данима, јер њихово злато и сребро треба да зарђа. Предзнак тог економског слома појавио се са доласком трећег јео, 11. септембра 2001. Ислам трећег Јео јесте источни ветар библијског пророчанства, а у последњим данима управо је источни ветар тај који потапа економију, као што је представљено бродовима тарским.

Јер, гле, цареви се сабраше, прођоше заједно. Видеше то, и тако се задивише; сметоше се и побегоше. Страх их обузе онде, и мука као код жене која рађа. Ти разбијаш тарске лађе источним ветром. Псалми 48:4–7.

Глобалистички цареви, милијардери и банкарски узнемирени су страхом и болом када источни ветар, који представља све већу разјареност народа (као жене у порођајним мукама), а који производи ислам трећег тешко, потапа лађе Тарске. Ислам је управо на прагу да сломи локалну и глобалну економију и произведе економско и политичко

окружење које савршено иде у прилог снагама Трампа, а не демократа и глобалиста, јер је сила аждаје дата осмој глави, која је од седам, за „извршене услуге“. Бог је употребио Трампа да узбурка целокупно подручје Јаванаца, јер Бог сада доводи околности у којима цео свет треба да буде подељен на две класе.

Економски систем којим сада управљају глобалисти први пут је уведен за време председништва Вудроа Вилсона, демократа који је био изабран обећавајући да ће Сједињене Државе држати подаље од надлазећег Првог светског рата, али је на крају постао председник под чијим се вођством водио Први светски рат. Вилсон је најпознатији по томе што је заступао Лигу народа, претечу Уједињених нација. Током његовог председништва финансијска структура Сједињених Држава била је предата у руке глобалиста, када је Вилсон 1913. године економско усмерење нације ставио под окриље Система федералних резерви.

Пророчке одлике председника у време Првог светског рата огледале су се у његовом обећању да неће ићи у рат, што је била лаж. Он је био водећа историјска личност у промовисању једносветске владе Лиге народа, и председавао је предавању финансија Сједињених Држава светским банкарима. Владао је од 1913. до 1921. године. Године 1919, трећа генерација адвентизма, која је симболизована компромисом са светом, текла је упоредо са Вилсоновим компромисом са светом, јер два рога теку упоредо један с другим. У трећој генерацији лаодикијског адвентизма, они су предали управу над својим здравственим и образовним системима у руке оних који су били изван њиховог духовног суверенитета. У исто време, Вилсон је предао финансијски суверенитет Сједињених Држава глобалистичким банкарима, и неуморно је радио, али безуспешно, да политички суверенитет Сједињених Држава преда глобалистима.

Вилсон, као председник за време Првог светског рата, представља пророчке одлике које поистовећују Трећи светски рат. Он представља историју у којој су Федералне резерве укључене у управљање светском економијом у правцу који највише одговара глобалистичкој агенди, а не суверенитету Америке. Он представља председника који је на положају када Нови светски поредак коначно оствари свој циљ тако што постаје седмо царство библијског пророштва, премда је њихова владавина кратког века. Ова чињеница утврђена је на основу два сведока, јер је Вилсонов неуспели покушај да се Сједињене Државе прикључе Друштву народа после Првог светског рата представљао предслику приступања Сједињених Држава Уједињеним нацијама непосредно после Другог светског рата. На основу ова два сведока, ускоро долазећи недељни закон, који за собом доноси националну пропаст, води ка успостављању Уједињених нација као једносветске владе за коју су се глобалисти залагали још од председништва Вудроа Вилсона.

Ове пророчке одлике морају постојати у председништву осмог и последњег председника, који је од оне седморице. После Вилсона дошао је Ворен Хардинг, републиканац, који је увео раздобље названо „бурне двадесете“, што је довело до слома 1929. године, што је довело до Велике депресије, што је довело до Другог светског рата. Трампово прво председништво било је „бурне двадесете“, а Бајден ће ускоро увести највећу депресију у

историји звери из земље. Та депресија била је предочена сломом из 1929. године, али и „паником из 1837.“ у време Елен Вајт.

Економска депресија тридесетих година XIX века у Сједињеним Државама обично се назива „Паника из 1837.“ Био је то тежак економски пад који је трајао од 1837. до средине 1840-их, обухватајући велики део деценије 1830-их. Паника из 1837. била је обележена финансијском кризом, пропашћу банака, широко распрострањеном незапослености и дуготрајним периодом економских тешкоћа.

Панику 1837. године покренуо је „спекулативни балон“, као што је то био случај и са крахом 1929. године. Године 1837, када је балон пукао, то је довело до распрострањених банкрутстава и финансијских губитака. Низ пропасти банака уследио је након пуцања спекулативног балона, што је довело до губитка поверења у банкарски систем и до опште финансијске панике. Глобални економски пад, погоршан опадањем међународне трговине и смањењем потражње за америчким извозом, допринео је економским невољама у Сједињеним Државама.

Крах 1929. године, који је означио почетак Велике депресије, био је претходно условљен шпекулативним балоном на берзи. Током 1920-их, у Сједињеним Америчким Државама постојао је период привредног просперитета, познат као „Бурне двадесете“, који се одликовао брзим индустријским растом, технолошким иновацијама и широко распрострањеним оптимизмом. У том раздобљу, шпекулације на берзи нагло су порасле, подстакнуте лаким приступом кредитима, куповином на маржу (куповином акција позајмљеним новцем) и шпекулативном куповином акција на основу очекиваног будућег раста цена, а не на основу њихове стварне вредности. Цене акција порасле су до неодрживог нивоа, далеко превазилазећи унутрашњу вредност компанија које су представљале.

Од марта 2000. до октобра 2002. распрснуо се „dot-com мехур“. Унутар тог економског слома био је уграђен 11. септембар 2001. Потом је 2008. пукао стамбени мехур, што је названо Глобална финансијска криза или Велика рецесија.

Уочи закона о недељи, временски просперитет грађана Сједињених Америчких Држава бива уклоњен. Уклањање временског просперитета догађа се у време печатења сто четрдесет и четири хиљаде. Први путоказ времена печатења био је уграђен у један економски слом. Једанаести септембар 2001. године био је оснажење трећег анђела, а када је тај исти анђео дошао 1844. године, та историја била је уграђена у један економски слом. Година 1844. представља праслику ускоро долазећег закона о недељи, а једанаести септембар 2001. године јесте почетак раздобља печатења. Исус увек крај нечега приказује почетком нечега. Слом из 1929. године претходио је Другом светском рату и водио ка њему.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Међу нама као народом постоји трома немарност и преступничко неверовање, што нас је задржало да не вршимо дело које нам је Бог оставио да чинимо, дајући да наша светлост засија пред онима из других народа. Постоји плашљивост да се иступи и да се

преузму ризици у овом великом делу, из страха да улагање средстава неће донети поврат. Шта ако се средства употребе, а ипак не можемо видети да су се душе тиме спасле? Шта ако део наших средстава буде потпуно изгубљен? Боље је радити и истрајавати у раду него не чинити ништа. Не знате шта ће успети, ово или оно. Људи ће улагати у патентна права и претрпети тешке губитке, и то се узима као нешто сасвим уобичајено. Али у делу и ствари Божјој, људи се боје да се одваже. Новац им изгледа као потпуни губитак ако, уложен у дело спасавања душа, не донесе непосредан принос. Управо она средства која се сада тако шкрто улажу у дело Божје, и која се себично задржавају, ускоро ће бити бачена са свим идолима кртицама и слепим мишевима. Вредност новца убрзо ће врло нагло опасти када се стварност вечних призора отвори чулима човека.“ The True Missionary, January 1, 1874.